

Til lovforslag nr. L 186. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 20. marts 2001

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed

(Udstedelse af attester i henhold til Schengenkonventionens artikel 75)

[af sundhedsministeren (Arne Rolighed)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 14. marts 2001 og var til 1. behandling den 16. marts 2001. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundhedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder. På det første møde havde udvalget en uformel drøftelse af lovforslaget med sundhedsministeren.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget to skriftlige henvendelser fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 22 spørgsmål til sundhedsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 14 af udvalgets spørgsmål og sundhedsministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget som fremsat, idet disse partier med stor tilfredshed konstaterer, at sundhedsministeren allerede den 12. marts 2001, forud for lovens fremsættelse, har rettet henven-

delse til det svenske EU-formandskab med henblik på udarbejdelse af en fælles liste over stoffer, hvortil der kræves attest, samt med henblik på, at listen begrænses mest muligt bedømt ud fra et væsentlighedskriterium, således at den kun kommer til at omfatte stoffer, som det af hensyn til den overordnede narkotikakontrol er nødvendigt at kræve attest for.

Venstre og Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget, idet Schengensamarbejdet medfører den forenkling, at der er fælles attest i alle lande, hvilket vil gøre det lettere for den enkelte, når der afkræves dokumentation for, at medicinen er til eget brug.

Venstre og Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig, at attesterne udfærdiges af apotekerne og udleveres af apotekerne, samt at der sker en rådgivning fra apotekerne. Det er Venstres og Kristeligt Folkepartis opfattelse, at det enkelte apoteks rådgivning skal tage udgangspunkt i de euforiserende stoffer, der i dag er omfattet af FN-konventionerne, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 og nr. 49 af 29. januar 2001 om euforiserende stoffer.

Venstre og Kristeligt Folkeparti finder anledning til at udtrykke skarp kritik af den måde, regeringen har håndteret sagen på. Reglerne om fælles attest har været gældende siden 10. juni 1997.

Det er kritisabelt, at regeringen har været så passiv, at man ikke har fået etableret en fælles liste i samarbejde med de øvrige Schengenlande.

Formålet med en sådan liste skulle være, at det kun ville dreje sig om lægeordnede euforiserende stoffer til eget brug med det formål at undgå, at stofferne kunne udgøre et potentielt handelsobjekt på det illegale marked.

Ligeledes ønsker Venstre og Kristeligt Folkeparti at udtale kritik af, at regeringen først forsøgte at etablere en meget bureaukratisk procedure ved at monopolisere attestudstedelsen til de praktiserende læger uden at have sikret en gebyrfastsættelse.

Venstre og Kristeligt Folkeparti beklager ligeledes, at regeringen ikke inden lovforslagets fremsættelse har forhandlet omkostningerne på plads med Danmarks Apotekerforening. Det er Venstres og Kristeligt Folkepartis holdning, at de kommende forhandlinger med apotekervæsenet ikke må belaste de aktuelle medicinpriser.

Danmark tiltrådte Schengenkonventionen 10. juni 1997, og på denne baggrund finder Venstre og Kristeligt Folkeparti det yderst utilfredsstillende, at regeringen har smølet med denne sag. Det betyder, at loven skal vedtages med dispensation fra Folketingets forretningsorden med fremsættelse af lovforslaget 14. marts 2001, 11 dage før Danmarks indtræden i Schengenaftalen. Det kan undre, at regeringen vil haste en lov igennem på 11 dage, når man forud har haft ca. 1330 dage til at få lovgivningen bragt i harmoni med indgåede aftaler.

Det Konservative Folkeparti beklager meget, at sagen om det såkaldte »pillepas« overhovedet er opstået. Det er beklageligt, at ministeren blot har betragtet sagen om implementeringen af Schengenkonventionens artikel 75 som en ekspeditionssag for derefter at foreslå en meget bureaukratisk og uhensigtsmæssig model for udstedelsen af de nødvendige attester.

Sagen kunne helt være undgået, hvis ministeren fra starten havde set sagen fra den rejsendes synspunkt og med det samme havde indrettet systemet så lempeligt som muligt.

Ministeren har hermed skabt unødvendig utryghed i befolkningen og forvirring blandt rejsende.

Dog er det magtpåliggende for Det Konservative Folkeparti at understrege, at Det Konservative Folkeparti hurtigst muligt ønsker at få reglerne, der er beskrevet i Schengenkonventionens artikel 75, ændret således, at der ikke kræves at-

test, når rejsende medbringer lægemidler, hvis indhold af euforiserende stoffer er så lille, at det må betegnes som bagatelagtigt.

Derfor ønsker Det Konservative Folkeparti, at den danske regering hurtigst muligt rejser spørgsmålet i det relevante forum i Schengensamarbejdet eller via EU, således at man fra dansk side opfordrer til at få ens regler på området og dermed også ens grænser for den tilladte mængde af euforiserende stoffer i et lægemiddel, der må medtages uden attest.

Det Konservative Folkeparti finder ligeledes, at det bør være muligt for rejsende med mange rejsedage at få attesten udstedt for mere end 30 dage ad gangen. Forretningsrejsende med 200 rejsedage om året vil således skulle have udstedt op til 12 attester på et år blot for at medbringe et lægemiddel i tilfælde af et eventuelt migræneanfald eller smerter i forbindelse med en tidligere lidelse, der kan blusse op igen. For disse grupper bør det være muligt at få en attest gældende for et år.

Det Konservative Folkeparti kan støtte de retningslinjer, der i lovforslaget lægges op til i forbindelse med udstedelse af attester i henhold til Schengenkonventionens artikel 75.

Det Konservative Folkeparti er overbevist om, at det foreslåede er den mest praktiske måde at indrette systemet på. Det Konservative Folkeparti finder, at ordningen, hvorefter apotekerne udsteder attesterne, er den mindst bureaukratiske af flere mulige. Samtidig er det vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at det bliver vederlagsfrit for den enkelte rejsende at få attesten.

Socialistisk Folkeparti stemte imod Danmarks deltagelse i Schengen, fordi SF frygtede, at de åbne grænser ville betyde mere overvågning af den enkelte borger og andre besværligheder. Denne sag, om at enhver rejsende skal medbringe attest på almindelig håndkøbsmedicin og lægeordneret medicin til eget forbrug, er en konsekvens af Danmarks indtræden i Schengenaftalen. De åbne grænser giver naturligvis meget bedre muligheder for at smugle narkotika. Men det er da at vende tingene på hovedet, når alle charterturister bliver betragtet som potentielle smuglere, blot ved at medbringe egen medicin. At kræve attest på ethvert lægemiddel på recept eller i håndkøb, der bare dufter af euforiserende stoffer, er helt ude af proportioner.

Det er dybt beklageligt, at Folketinget først umiddelbart inden, Danmark skal indtræde i Schengenaftalen om åbne grænser, bliver præsenteret for problemstillingen med udstedelse af attest på lægemidler, der indeholder euforiserende stoffer. Regeringen har i hvert fald kendt til disse regler siden 1997.

Dette hastværk fra regeringens side har også bevirket, at der er skabt stor forvirring og utryghed i befolkningen.

SF lægger vægt på, at sundhedsministeren den 12. marts 2001 har opfordret det svenske formandskab til at sætte spørgsmålet om udarbejdelse af en fælles liste gældende for alle Schengenlandene over stoffer, hvortil der kræves attest, på dagsordenen for førstkommende råds-møde for sundhedsministre. Sundhedsministeren har samtidig opfordret til, at en sådan liste ud fra et væsentlighedskriterium begrænses mest muligt, således at den kun kommer til at omfatte stoffer, som det af hensyn til det overordnede kontrolformål, der ligger til grund for Schengenkonventionens regler om narkotika, er nødvendigt at kræve attest for. Sundhedsministeren har endelig opfordret til, at attesten ændres, så den fremover kan omfatte flere lægemidler.

Endvidere lægger SF afgørende vægt på, at den rejsende skal have så lidt besvær som muligt i forbindelse med udstedelse af attest på medicin i forbindelse med rejse i Schengenlandene, og det skal ikke koste noget at få en attest.

I den forbindelse har SF med tilfredshed noteret sig, at sundhedsministeren vil sikre, at det bliver brugervenligt, og at den nødvendige information og rådgivning vil være til stede på apoteket, så forbrugeren nemt kan få afklaret, om der kræves attest til den indkøbte medicin.

SF har også noteret med tilfredshed, at sundhedsministeren vil drøfte med Danmarks Apotekerforening, hvorledes det mest praktisk kan lade sig gøre at forny attesten, så den rejsende ikke får problemer med, at attesten kun er gyldig 30 dage.

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig regeringens forslag, men er dog forundret over regeringens håndtering af denne sag, og at den ikke på et tidligere tidspunkt har været opmærksom på, at Schengenaftalen forpligter Danmark til at indføre en attestordning, når rejsende medbringer medicin over landegrænserne.

I det hele taget er sagen endnu et bevis på, at det bestemt ikke bliver nemmere at være dansker efter den 25. marts, hvor Danmark i praksis går med i Schengensamarbejdet. Fjernelsen af grænsekontrollen udløser en række praktiske problemer og krav, hvor pillepasset blot er én af mange negative eftervirkninger.

Det er efter Dansk Folkepartis opfattelse totalt hovedløst, at danskerne skal trækkes med unødigt bureaukrati, blot fordi rejsende vil tage et par kodymagnyler eller lidt hostesaft med på turen. Samtidig ville det også give økonomiske tømmermænd for de danskere, der skal ud at rejse og har brug for medicin på rejsen. Derfor kan Dansk Folkeparti godt tilslutte sig nærværende forslag, der trods alt lapper en smule på de bureaukratiske konsekvenser og de økonomiske eftervirkninger.

Regeringen har således som en konsekvens af det forsømte i stedet for og på falderebet - inden Schengenaftalen træder i kraft den 25. marts 2001 - nu måttet fremsætte dette lynforslag. Dansk Folkeparti havde hellere set en indrømmelse af, at mange uafklarede spørgsmål presser sig på, og at dansk tilslutning til Schengenaftalen blev udskudt eller helst helt droppet.

Dansk Folkeparti påpeger endvidere, at de nye regler om medicinattester skal indføres således, at det ikke får økonomiske konsekvenser for den enkelte borger, og at borgerne ikke bliver påført u hensigtsmæssigt bureaukrati. Endvidere bør hele diskussionen af pillepasset medføre, at regeringen i Ministerrådet arbejder for helt at droppe disse pillepasregler eller i det mindste, at listen over medicinske præparater begrænses, således at eksempelvis hovedpinetabletter, gigtmicin og hostesaft til eget brug friholdes for at skulle deklareres i forbindelse med udenlandsrejser.

Enhedslisten finder anledning til at bemærke, at regeringen forsømte at indføre en attestordning i ordentlig tid, og at der derfor skal hastebehandles et lovforslag for at rette op på regeringens forsømmelser.

Regeringen skulle efter Enhedslistens opfattelse i ordentlig tid have sikret en ordning, så borgerne på forhånd kunne vide, at alle har ret til at få en attest, hvis de ønsker at være på den sikre side. Det har regeringen forpligtet sig til i Schengenreglerne, og det sørgede man ikke for at få forberedt i tide.

Det er utilfredsstillende, at en fornyelse af at-
testen ikke kan ske telefonisk eller elektronisk
med e-mail eller lignende under en igangværen-
de rejse.

Det er også utilfredsstillende, at der stadig lev-
nes en uklarhed vedrørende håndkøbsmedicin.

Sagen er efter Enhedslistens opfattelse endnu
et eksempel på, at den måde, afskaffelsen af
grænsekontrollen er gennemført på, er indviklet.

Udvalget indstiller, at lovforslaget kommer til
3. behandling tidligere end 30 dage efter lovfor-
slagets fremsættelse.

Demokratisk Folkeparti var på tidspunktet for
betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med
medlemmer i udvalget og havde dermed ikke ad-
gang til at komme med indstillinger eller politi-
ske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning
er optrykt i betænkningen.

Lone Møller (S) nfm. Hanne Andersen (S) Dorte Bennedsen (S) Anne-Marie Meldgaard (S)

Sandy Brinck (S) Anni Svanholt (SF) Yvonne Herløv Andersen (CD) fmd.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV) Frank Aaen (EL) Jørgen Winther (V) Ester Larsen (V)

Preben Rudiengaard (V) Gyda Kongsted (V) Henriette Kjær (KF) Pia Christmas-Møller (KF)

Birthe Skaarup (DF) Tove Videbæk (KRF)

Demokratisk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Socialdemokratiet (S)	64 *	Det Radikale Venstre (RV)	7
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	43 *	Enhedslisten (EL)	5
Det Konservative Folkeparti (KF)	17 **	Kristeligt Folkeparti (KRF)	4
Socialistisk Folkeparti (SF)	13	Valgt på Færøerne (FÆR)	1
Dansk Folkeparti (DF)	10	Demokratisk Folkeparti (DMF)	1
Centrum-Demokraterne (CD)	8	Uden for partierne (UP)	6

* Heraf 1 medlem valgt i Grønland

** Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende L 186

Bilagsnr.	Titel
1	Henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand
2	Spm. 1 om ministerkommentar til henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand, til sundhedsministeren
3	Køreplan for behandlingen af lovforslaget
4	Udkast til betænkning
5	Pressemeddelelse: Medicin med euforiserende stoffer og rejser i udlandet - nu kommer der smidigere regler
6	Spm. 2, om attestudstedende apoteker er i stand til at yde kvalificeret information om, hvilke nationale regler der gælder for indførsel af medicin i hvert enkelt Schengenland, til sundhedsministeren Spm. 3 om begrundelse for, hvorfor der både i bemærkningerne og i fremlæggelsesskrivelsen anføres, hvor mange attester der er udstedt i Frankrig og Holland, til sundhedsministeren Spm. 4 om finansiering af attestudstedelsen og bruttoavanceberegning, til sundhedsministeren Spm. 5 om eksekutivkomiteens krav om, at det er Schengenstaternes kompetente myndigheder, der skal udstede medicinattester, er opfyldt, til sundhedsministeren Spm. 6 om bestemmelserne om, at attesten kan fås i forbindelse med køb af lægemidler, skal forstås således, at patienten præcis på den dag skal have planlagt kommende udenlandsrejser, til sundhedsministeren
7	Svar på spm. 1 om ministerkommentar til henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand, fra sundhedsministeren
8	Svar på spm. 2, om attestudstedende apoteker er i stand til at yde kvalificeret information om, hvilke nationale regler der gælder for indførsel af medicin i hvert enkelt Schengenland, fra sundhedsministeren Svar på spm. 3 om begrundelse for, hvorfor der i både bemærkningerne og i fremlæggelsesskrivelsen anføres, hvor mange attester der er udstedt i Frankrig og Holland, fra sundhedsministeren Svar på spm. 4 om finansiering af attestudstedelsen og bruttoavanceberegning, fra sundhedsministeren Svar på spm. 5 om eksekutivkomiteens krav om, at det er Schengenstaternes kompetente myndigheder, der skal udstede medicinattester, er opfyldt, fra sundhedsministeren Svar på spm. 6 om bestemmelserne om, at attesten kan fås i forbindelse med køb af lægemidler, skal forstås således, at patienten præcis på den dag skal have planlagt kommende udenlandsrejser, fra sundhedsministeren
9	Spm. 7 om eventuel elektronisk/telefonisk fornyelse af attester, til sundhedsministeren Spm. 8 om ministerens rolle i EU på området, til sundhedsministeren Spm. 9 om udarbejdelse af informationspjece, til sundhedsministeren Spm. 10 om omfang af attester, til sundhedsministeren
10	Ny køreplan for behandlingen af lovforslaget

Bilagsnr.	Titel
11	Spm. 11, om læger kan udstede attester, til sundhedsministeren
12	Spm. 12 om, hvilke lægemidler der er omfattet af attestkrav, til sundhedsministeren
	Spm. 13 om recepter på håndkøbsmedicin, til sundhedsministeren
	Spm. 14 om oplysninger fra de enkelte lande, til sundhedsministeren
	Spm. 15 om rådgivning, til sundhedsministeren
	Spm. 16, om der kræves attest på hvert enkelt lægemiddel, til sundhedsministeren
	Spm. 17 om »et meget lille antal attester i Danmark«, til sundhedsministeren
	Spm. 18 om tidligere udstedte attester, til sundhedsministeren
	Spm. 19 om fælles liste for Schengenlandene, til sundhedsministeren
	Spm. 20 om kontrol, til sundhedsministeren
	Spm. 21 om attestens varighed, til sundhedsministeren
13	Henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand
14	Spm. 22 om ministerkommentar til henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand, til sundhedsministeren
15	Svar på spm. 7 om eventuel elektronisk/telefonisk fornyelse af attester, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 8 om ministerens rolle i EU på området, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 9 om udarbejdelse af informationspjece, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 10 om omfang af attester, fra sundhedsministeren
16	Svar på spm. 11, om læger kan udstede attester, fra sundhedsministeren
17	Svar på spm. 12 om, hvilke lægemidler der er omfattet af attestkrav, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 13 om recepter på håndkøbsmedicin, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 14 om oplysninger fra de enkelte lande, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 15 om rådgivning, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 16, om der kræves attest på hvert enkelt lægemiddel, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 17 om »et meget lille antal attester i Danmark«, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 18 om tidligere udstedte attester, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 19 om fælles liste for Schengenlandene, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 20 om kontrol, fra sundhedsministeren
	Svar på spm. 21 om attestens varighed, fra sundhedsministeren 1 linje luft fjernes
18	Svar på spm. 22 om ministerkommentar til henvendelse fra Kurt Kløve Sørensen, Solrød Strand, fra sundhedsministeren
19	2. udkast til betænkning
20	Redegørelse vedrørende vejledning af borgerne, fra sundhedsministeren

Nogle af udvalgets spørgsmål til sundhedsministeren og dennes svar herpå.

Spørgsmål 8 og sundhedsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S, SF og RV.

Spørgsmål 2, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20 og 21 og sundhedsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra SF.

Spørgsmål 2:

Vil ministeren sikre, at ethvert attestudstedende apotek er i stand til at yde kvalificeret information om, hvilke nationale regler der gælder for indførelse af medicin i de enkelte Schengenlande?

Svar:

Lad mig indledningsvist understrege, at Danmarks indtræden i Schengensamarbejdet ikke medfører nye krav om oplysninger om medicin til eget brug. Det er også i dag sådan, at den enkelte kan blive afkrævet dokumentation for, at den medicin, vedkommende har på sig, er til eget brug. Schengen-samarbejdet medfører den forenkling, at der nu er en fælles attest i alle lande.

Sundhedsministeriet har bedt Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger fra de enkelte lande inden for Schengensamarbejdet om, hvilke stoffer der i de pågældende lande er omfattet af kravet til attest. Når Sundhedsministeriet modtager oplysningerne fra de enkelte lande, vil de selvfølgelig blive tilstillet apotekerne.

Den rådgivning, det enkelte apotek fra den 25. marts 2001 kan give, må tage udgangspunkt i de euforiserende stoffer, der i dag er omfattet af FN-konventionerne, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993, som ændret senest ved bekendtgørelse nr. 49 af 29. januar 2001, om euforiserende stoffer.

Apotekerne vil endvidere kunne rådgive om, hvorvidt der i de enkelte lægemidler overhovedet er euforiserende stoffer. Er dette ikke tilfældet, er der ikke noget problem.

Hvis patienten har fået ordineret et lægemiddel indeholdende euforiserende stof, kan apoteket oplyse om, hvorvidt det er muligt at få et andet lægemiddel uden indhold af euforiserende

stoffer. Endelig kan apoteket råde patienten til at tale med egen læge om spørgsmålet.

Spørgsmål 7:

Vil ministeren indføre en ordning, således at der kan ske en elektronisk/telefonisk fornyelse af attesten?

Svar:

Attesten skal bekræfte, at de lægemidler indeholdende euforiserende stoffer, som den rejsende medbringer på rejsen, er til den rejsendes personlige brug i den periode, rejsen ifølge attesten varer, dog maksimalt 30 dage. Den originale af myndighederne underskrevne attest skal medbringes ved indrejse til og under opholdet i et andet Schengenland. Det er derfor ikke muligt at forny attesten, og således heller ikke muligt at foretage telefonisk eller elektronisk fornyelse.

For personer, der har behov for at få udstedt en ny attest til brug for en ny udlandsrejse, vil jeg drøfte med Danmarks Apotekerforening, hvorledes dette mest praktisk kan ske, herunder også mulighederne for at fornyelsen kan ske telefonisk og elektronisk.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes oplyse, hvad ministeren foretager sig i EU på dette område.

Svar:

Jeg har den 12. marts 2001 opfordret den svenske socialminister til, at det svenske formandskab sætter spørgsmålet om udarbejdelse af en fælles liste gældende for alle Schengenlandene over stoffer, hvortil der kræves attest, på dagsordenen for førstkommande rådsmøde for sundhedsministre. Jeg har samtidig opfordret til, at en sådan liste ud fra et væsentlighedskriterium begrænses mest muligt, således at den kun kommer til at omfatte stoffer, som det af hensyn til det overordnede kontrolformål, der ligger til grund for Schengenkonventionens regler om narkotika, er nødvendigt at kræve attest for. Jeg har tilkendegivet overfor den svenske socialminister,

at Danmark gerne vil komme med forslag til en sådan liste.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren sørge for, at der bliver udarbejdet en informationspjece om brugen af attester til borgerne, der kan fås på apotekerne?

Svar:

Ja, en sådan oplysningsfolder er under udarbejdelse og vil kunne fås på apoteket fra den 25. marts 2001.

Spørgsmål 10:

Ministeren bedes oplyse, i hvilket omfang en borger selv kan bestemme, at vedkommende vil have en attest, hvis borgeren er i tvivl om, at det er nødvendigt at medbringe en attest.

Svar:

Lad mig indledningsvist understrege, at det fortsat er sådan, at spørgsmålet om udstedelse af en attest kun er relevant for borgere, der får medicin, der indeholder euforiserende stoffer. Om det enkelte lægemiddel indeholder sådanne stoffer, kan apoteket eller eventuelt patientens læge oplyse om, jf. også besvarelsen af spørgsmål 2. Hvis man får medicin indeholdende euforiserende stoffer, medfører de nye regler, at den enkelte får et tilbud om at få en attest, der vil gælde i alle Schengen-lande som dokumentation for, at medicinen er lægeordineret. Der er således tale om et tilbud, som den enkelte kan gøre brug af. Borgeren vil altid kunne begære en attest, hvis der er tvivl.

Spørgsmål 12:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det i tvivlstilfælde vil være sikrest for den rejsende at få håndkøbslægemidler udleveret efter recept, således at apoteket kan udstede en attest i overensstemmelse med Schengenkonventionens regler. Hvilke typer af håndkøbsmedicin vil i dag være omfattet af kravet om attest, og hvem kan oplyse forbrugeren præcist om, hvilke lægemidler der er omfattet af attestkrav i overensstemmelse med Schengenkonventionens regler.

Svar:

Som oplyst i besvarelsen af spørgsmål 10 er spørgsmålet kun relevant, såfremt der er tale om

medicin, der indeholder euforiserende stoffer. Apoteket eller eventuelt den enkeltes egen læge kan oplyse om, hvorvidt der i et bestemt håndkøbslægemiddel er euforiserende stoffer. Apoteket eller lægen vil også kunne rådgive om, hvilke muligheder der er for at vælge et lægemiddel, der ikke indeholder et euforiserende stof, til behandling af en given lidelse, jf. også besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål 13:

Hvor mange ekstra recepter forventer ministeren, der skal udstedes på håndkøbsmedicin for at kunne få en attest til brug i Schengenlandene?

Svar:

Jeg forventer, at det kun helt undtagelsesvist kan komme på tale at udstede en recept på håndkøbsmedicin alene med det formål at få en attest, jf. også min besvarelse af spørgsmål 12.

Spørgsmål 14:

Under henvisning til svaret på spørgsmål 2, jf. L 186 – bilag 8, bedes ministeren oplyse, hvornår oplysninger fra de enkelte lande i Schengen-samarbejdet om, hvilke stoffer der vil være omfattet af kravet om attest, vil være fremme på apotekerne og i hvilken form, så forbrugeren på apoteket kan få afklaret, om der kræves attest til den indkøbte medicin.

Svar:

Som nævnt i min besvarelse af 16. marts 2001 af udvalgets spørgsmål nr. 2 har Sundhedsministeriet bedt Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger fra de enkelte lande inden for Schengen-samarbejdet om, hvilke stoffer der i de pågældende lande er omfattet af kravet til attest. Jeg vil igen understrege, at spørgsmålet om udstedelse af attest fortsat kun vil komme på tale, såfremt den enkelte skal have medicin, der indeholder et euforiserende stof.

Jeg har ikke mulighed for at angive, hvornår svarene fra de enkelte lande kan forventes at foreligge. Fra dansk side vil vi imidlertid presse på for at få svarene frem så hurtigt som muligt. Så snart der foreligger oplysninger fra det enkelte land, vil oplysningerne blive tilstillet apotekerne.

Spørgsmål 15:

Vil ministeren sikre, at forbrugerne kan få relevant rådgivning på apoteket med henblik på at afklare, hvorvidt der er behov for at udstede attest til et indkøbt lægemiddel? Hvilken information, rådgivning og vejledning vil være til rådighed?

Svar: Der henvises til min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 2 og 14. Ikke kursiv, 1 l luft fjernes

Spørgsmål 16:

Skal forbrugeren have attest på hvert enkelt lægemiddel?

Svar:

Jeg kan oplyse, at jeg ved det kommende råds-møde for sundhedsministre den 31. maj 2001 vil rejse spørgsmålet om en ændring af attesten således, at den fremover kan omfatte flere lægemidler.

Spørgsmål 17:

Under henvisning til svaret på spørgsmål 3, jf. L 186 – bilag 8 bedes ministeren oplyse i tal hvad der skal forstås ved antal attester i Danmark.

Svar:

I min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 3 har jeg oplyst, at jeg på baggrund af erfaringerne fra de lande, der allerede er omfattet af Schengensamarbejdet, forventer, at der vil blive udstedt et begrænset antal attester i Danmark. Jeg har ikke grundlag for at komme med et tal herfor.

Spørgsmål 19:

Hvornår forventer ministeren, at der vil være etableret en fælles liste for Schengenlandene over attestkrævende lægemidler indeholdende euforiserende stoffer?

Svar:

Som nævnt i min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 8 har jeg allerede bedt den svenske socialminister om, at det svenske formandskab sætter spørgsmålet om udarbejdelse af en fælles liste gældende for alle Schengenlandene over stoffer, hvortil der kræves attest, på dagsordenen for førstkommende rådsmøde for sundhedsministre. Jeg vil udarbejde et forslag til, hvad Dan-

mark ønsker medtaget på en sådan fælles liste. Det er mit håb, at der meget hurtigt kan komme en fælles stillingtagen, men jeg har ikke mulighed for at oplyse nærmere om tidspunktet for en afklaring.

Spørgsmål 20:

Hvordan vil kontrollen af attesten blive foretaget i de enkelte Schengenlande?

Svar:

Jeg er ikke bekendt med, hvorvidt de enkelte Schengenlande har udstedt særlige forholdsregler om gennemførelse af kontrollen med de udstedte attester, men kontrollen kan ske ved indrejse på stikprøvebasis samt ved kontrol under opholdet i det pågældende land.

Spørgsmål 21:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at attesten maksimalt kan udstedes for 30 dage. På hvilken måde vil ministeren sikre, at forbrugeren på rejser af længere varighed end 30 dage kan have de nødvendige attester på lægemidler med på rejsen og ikke behøver at skulle have ulejlighed med under opholdet at forny attesten.

Svar:

Kravet om gyldighedsperiode er fastsat i medfør af konventionen, og Danmark kan ikke ensidigt ændre dette. For så vidt angår spørgsmålet om mulighed for forlængelse af attesten til en rejseperiode, der strækker sig udover 30 dage, henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. 7.

Som led i bekæmpelsen af den ulovlige handel med euforiserende stoffer har de fleste lande begrænsninger i adgangen til at indføre stoffer, herunder lægemidler indeholdende disse stoffer. I almindelighed kræver import af euforiserende stoffer, herunder lægemidler indeholdende sådanne stoffer, forudgående tilladelse fra myndighederne i importlandet. Mange lande tillader dog, at rejsende i et begrænset omfang ved indrejse medbringer lægemidler med euforiserende stoffer til personligt brug, såfremt den rejsende har behov for lægemidlerne i behandlingsøjemed.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at FN's International Narcotics Control Board i sin rapport for 2000 konstaterer, at der er behov for, at landene i sam-

arbejde med WHO udarbejder retningslinier for fastsættelse af nationale regler for rejsende, der er i behandling med stoffer, der er undergivet international kontrol. Efter Kommissionens opfattelse bør sådanne retningslinier indeholde be-

stemmelser om, hvilke kontrolkrævende stoffer, de rejsende bør kunne medbringe, maksimum for kvantiteten af stoffet, behandlingens varighed og kravene til den dokumentation, den rejsende skal medbringe.